

Sikkerhed: Sdet jeg saaledes gaar over til at fastholde alene det subsidiaire Forslag, som bestaaer deri, at de 5 Aars faste Tjeneste fastholdes, som hidtil har været bestemt i Værnepligtsloven som den Grænse eller det Antal af Aar, som de, der have paataget sig 8 Aars Tjeneste, skulde fuldbyrde, førend de kunne gaae over i Forstærkningen; skal jeg bemærke i Henhold til hvad den ærede Ordfører har sagt, at ved Krigsvæsenet benyttes denne Bestemmelse paa en vistnok aldeles vigtig Maade. Naar en Mand har paataget sig 8 Aars Tjeneste og derved bliver frigjort for al Værnepligt, da først kan han blive stillet for en Anden. Meningen har ingeninde kunnet være med denne Bestemmelse, at Underofficerer skulde gaae ind under Forsættning af at paatage sig 8 Aars Tjeneste, der paa afknappe de 3 Aar og saa komme til den samme Ret som den, de have erhvervet ved 8 Aars Tjeneste. (Ved og Lange: Det er ikke Tilfældet!) Det er Tilfældet, saasnart der gives dem Stillingstret, efterat de have tjent kun 5 Aar, Ret til paany at paatage sig en Contract af 8 Aar. Det er maaskee et Brug, som kan gøres af en Bestemmelse i Værnepligtsloven; men det har aldrig været det Brug, som har været tænkt skulde gøres deraf; man har aldrig kunnet tænke sig, at der skulde sættes en Præmie paa, at der Mand, der har sluttet en Contract for 8 Aar, bryd den, naar de 5 Aar have gaaede; men naar man giver Stillingstillæbelse efter 5 Aar, og Contracten har været stillet paa 8, saa sætter man åbenbart en Præmie paa at bryde Contracten. Naar det er blevet omtalt, at Tjenesten i Krigsreserven, saaledes som det er foreslaaet af Fleertallet, de 4 Aars Tjeneste i Krigsreserven — dette Navn er just ikke nævnt — kun skulde benyttes saaledes, at Mandstabet, som staaer i de 4 sidste Aar, kun een Gang skal kunne indkalbes; saa er dette stemmende med Armeeplanen, hvad den langt overbetende Deel af Mandstabet angaaer. Det er i Overensstemmelse med Planen nu, og det ligger i Sagens Natur, at man skal sikre Mandstabet, saavidt som muligt, mod at kunne blive brugt i Utide; man skal give Mandstabet til Krigsvæsenets Bestyrelse saa frit som muligt, men de Bestemmelser til Gunst for Mandstabet, som

ere fastholdte i Armeeplanen, skal man ikke lade blive bestaaende a leme i Organisationen, men optage dem i Værnepligtsloven; hvor de henhøre. Naar man bliver staaende ved det Forslag, hvortil blev hentydet af den ærede Ordfører, og som er stillet af det ærede Medlem fra Fredensborg (Ved), at Indkaldelse af Krigsreserven eller af det udskrevne Mandstab i de sidste 4 Aar kun skulde skee undtagelsesviis, istedetfor at holde fast ved hvad der er foreslaaet af Fleertallet, at det kun kan skee een Gang i de 4 Aar, kommer man ind paa et overordentligt ubestemt Begreb. „Undtagelsesviis“, men hvor hyppigt eller sjældent er det? Naar skal man fra Landsdelens Side kunne sige, at Indkaldelsen ikke er en Undtagelse? Jeg troer, det er den Art Udtryk, man skal undgaae i en Lov, og det er langt simplere at blive staaende ved det, som for Diebliffet er bestemt ved Armeeplanen, at det kun skal kunne indkalbes een Gang. Armeeplanen er for os en Deel af Værnepligtsloven; denne sidste er givet under den Forsættning, at Armeeplanen ikke i de Bestemmelser, som angaae Tiden, i hvilken Mandstabet skal være forpligtet til at tjene, skal kunne forandres, og altsaa er det naturligt og simpelt, at denne Bestemmelse i Armeeplanen optages her i dette Lovforslag, saaledes som af Udvalget foreslaaet. I Lovforslaget, som det kom fra Regjeringen, er der i den Henseende taget forskjellige Bestemmelser, og af Fleertallet ere kun disse Bestemmelser blevne gjorte mere tydelige og fuldstændige. Naar det ærede Medlem fra Sjøbenhavn 2den Valgkreds (Lange) har meent, at ved flere af disse Foranstaltninger vilde der skee et Indgreb i Hærplanen, saa ved det ærede Medlem, at hvad Regjeringen har foreslaaet i saa Henseende, kunne vi gaae ind paa. Det er ikke os her, der skulle værne i den Retning; det er Regjeringen, der i den Retning har at værne mod Landsdelene. Der som Regjeringen havde troet, at der ved de Bestemmelser, den ærede Rigsdagsmænd har omtalt, skete noget Indgreb i Monarchiets lovgivende Myndighed, saa havde den ikke fremsat disse Forslag; men Regjeringen har erkjendt og har havt Ret dert, at derved skete aldeles intet Indgreb i den lovgivende Myndighed for Monarchiet. Mandstabet skal leveres fra